

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. birželio 27 d.*

„Diplomų ir kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimas — Direktyva 2005/36/EB —
Kineziterapeuto profesija — Dalinis ir ribotas profesinių kvalifikacijų pripažinimas —
SESV 49 straipsnis“

Byloje C-575/11

dėl *Symvoulio tis Epikrateias* (Graikija) 2011 m. lapkričio 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. lapkričio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Eleftherios-Themistoklis Nasiopoulos

prieš

Ypourgos Ygeias kai Pronoias

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits (pranešėjas) ir J.-J. Kasel,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. vasario 7 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- E-Th. Nasiopoulos, atstovaujamo *dikigoros* A. N. Dendrinos,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E. Skandalou, Z. Chatzipavlou ir I. Bakopoulos,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir D. Hadroušek,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues, N. Rouam ir F. Gloaguen,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

* Proceso kalba: graikų.

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna ir M. Szpunar,
- Europos Komisijos, atstovaujamos H. Tserepa-Lacombe ir H. Støvlbæk,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 49 straipsnio aiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant E-Th. Nasiopoulos ir *Ypourgos Ygeias kai Pronoias* (sveikatos ir slaugos ministras) ginčą dėl Graikijos piliečio E-Th. Nasiopoulos prašymo leisti dirbti pagal kineziterapeuto profesiją Graikijoje remiantis Vokietijoje įgyta profesine kvalifikacija.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, p. 22), kuria nepakeičiant jų mechanizmo pakeičiamos įvairios pripažinimo sistemos, panaikintos 2007 m. spalio 20 d., be kita ko, 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos (OL L 19, 1989, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 337) ir 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/51/EEB dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildančia Direktyvą 89/48/EEB (OL L 209, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 47), 1 straipsnyje numatyta:

„Ši direktyva nustato taisykles, pagal kurias valstybė narė, suteikianti galimybę savo teritorijoje užsiimti reglamentuojama profesija atsižvelgiant į specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimą (toliau – priimančioji valstybė narė), pripažįsta vienoje ar keliuose kitose valstybėse narėse (toliau – kilmės valstybė narė) įgytą profesinę kvalifikaciją, ir kurios leidžia turinčiajam minėtą kvalifikaciją užsiimti ta profesija.

- 4 Šios direktyvos 4 straipsnyje įtvirtinti pripažinimo rezultatai:

„1. Priimančiajai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją asmuo gali užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, ir verstis ja priimančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.

2. Taikant šią direktyvą, profesija, kuria pareiškėjas pageidauja užsiimti priimančiojoje valstybėje narėje, yra ta pati, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, jei apimama veikla yra panaši.“

- 5 Tos pačios direktyvos 11 straipsnyje kvalifikacijos lygiai apibrėžti taip:

„<...>

a) kompetenciją patvirtinantis dokumentas išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos remiantis tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis <...>

<...>

b) pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai pabaigtas toks vidurinis kursas:

<...>

<...>

d) diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas povidurinis bent trejų metų, bet ne daugiau kaip ketverių metų, trukmės arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju [studijų ne visą studijų laiką atveju], kursas universitete, aukštojo mokslo institucijoje ar kitoje tokio paties lygio išsilavinimą teikiančioje institucijoje, taip pat ir profesinio pasirengimo kursą, kuris gali būti privalomas papildomai prie povidurinio kurso;

e) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas sėkmingai baigė bent ketverių metų, arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju [studijų ne visą studijų laiką atveju], kursą universitete, aukštojo mokslo institucijoje arba kitoje tokio paties lygio išsilavinimą teikiančioje institucijoje, ir jei reikia, profesinio pasirengimo kursą, kuris gali būti privalomas papildomai prie po vidurinio išsilavinimo įgijimo baigto kurso [po vidurinio išsilavinimo įgijimo].“

6 Direktyvos 2005/36 13 straipsnio 1 dalyje įtvirtinti pripažinimo reikalavimai:

„Jei užsiimti reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, tos valstybės narės kompetentinga institucija leidžia dirbti pagal tą profesiją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams, tiems pareiškėjams, kurie turi kompetenciją patvirtinantį dokumentą ar formalios kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja norint užsiimti ta profesija jos teritorijoje.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

a) jie turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas;

b) jie turi patvirtinti, kad profesinės kvalifikacijos lygis yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip viena pakopa žemesnis už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės, kaip aprašyta 11 straipsnyje.“

7 Šios direktyvos 14 straipsnis skirtas kompensacijos priemonėms:

„1. 13 straipsnis nedraudžia priimančiai valstybei narei reikalauti, kad pareiškėjas baigtų iki trejų metų trunkantį adaptacijos laikotarpį arba atliktų jo tinkamumo testą <...>

<...>

4. Taikant šio straipsnio 1 dal[i] <...>, „iš esmės skirtingi dalykai“ – tai dalykai, kuriuos būtina žinoti, norint užsiimti profesija, ir kurių atvykusiojo pabaigto rengimo trukmė ar turinys labai skiriasi nuo priimančiosios valstybės narės reikalaujamųjų.

5. Šio straipsnio 1 dalis taikoma tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Svarbiausia, jei valstybė narė ketina reikalauti, kad pareiškėjas baigtų adaptacijos laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, ji iš pradžių turi įsitikinti, ar žinios, pareiškėjo įgytos per profesinę patirtį valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, gali visiškai arba iš dalies užpildyti 4 dalyje nurodytus esminius skirtumus.“

Graikijos teisė

- 8 Vadovaujantis Prezidento dekretu 90/1995 – Asmenų, turinčių techninį išsilavinimą teikiančių įstaigų sveikatos ir slaugos mokyklos kineziterapijos katedros išduotus diplomus, profesinės teisės, kineziterapeuto profesija yra reglamentuojama, nes ja verstis galima tik turint šios mokyklos – to paties lygio mokslo (aukštojo) įstaigos kaip universitetai ir aukštojo mokslo įstaigos – diplomą, išduotą baigus bent trejų metų studijas.
- 9 Todėl prieš suteikdama teisę verstis kineziterapeuto profesija kitoje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą gavusiam asmeniui kompetentinga institucija turi nustatyti, kad šis dokumentas yra ne tik kompetenciją patvirtinantis pažymėjimas arba sertifikatas, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 2005/36 11 straipsnį, bet ir diplomas.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 10 Th. Nasiopoulos yra Graikijos pilietis, turintis Graikijos licėjaus išduotą vidurinio mokslo baigimą patvirtinantį atestatą. Vokietijoje baigęs 2,5 metų masažuotojų ir gydančių pirtininkų (*Masseur und med. Bademeister*) studijas, kurios apėmė teorinį mokymą ir praktiką, gavo dokumentą, leidžiantį verstis šia profesija. Vokietijoje masažuotojo ir gydančio pirtininko mokymo kursas priskiriamas prie tarpinio (vidurinio) profesinio mokymo lygio.
- 11 Remdamasis Vokietijoje įgyta profesine kvalifikacija ieškovas Graikijos sveikatos ministerijai pateikė prašymą pripažinti teisę verstis kineziterapeuto profesija, nes ši yra artimiausia masažuotojo ir gydančio pirtininko profesijai.
- 12 Šis prašymas buvo atmestas dėl to, kad, pirma, „masažuotojo ir gydančio pirtininko profesija“ nėra reglamentuojama Graikijoje, antra, ieškovas negali verstis kineziterapeuto profesija, nes turi tik pažymėjimą, išduotą po 2,5 metų mokymo, o Graikijoje vertimuisi kineziterapeuto profesija nustatytas reikalavimas turėti aukštojo mokslo diplomą, išduotą baigus bent trejų metų studijas.
- 13 Th. Nasiopoulos apskundė šį sprendimą *Symvoulío tis Epikrateias* (Valstybės Taryba), teigdamas, kad juo pažeidžiama Europos Sąjungos profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistema ir jo teisė laisvai įsisteigti, numatyta SESV 49 straipsnyje.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog situacija, kai Graikijos institucijos nesuteikė ieškovui leidimo bent iš dalies verstis Graikijoje reglamentuojama kineziterapeuto profesija, kad šioje šalyje jis galėtų vykdyti kelių rūšių profesinę kineziterapeuto veiklą (masažas ir vandens terapija), kurią vykdyti teisėtai gali Vokietijoje, remiantis, be kita ko, Teisingumo Teismo praktika (2006 m. sausio 19 d. Sprendimas *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos*, C-330/03, Rink. p. I-801), kelia pagrįstų abejonių.

- 15 Šiomis aplinkybėmis *Symvoulio tis Epikrateias* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal SESV 49 straipsnį ir kartu atsižvelgiant į proporcingumo principą siekio užtikrinti aukšto lygio sveikatos priežiūros paslaugų teikimą pakanka pagrįsti įsisteigimo laisvės apribojimą, taikomą remiantis valstybėje narėje (priimančiojoje valstybėje narėje) galiojančiomis nuostatomis, pagal kurias:

- a) verstis tam tikra profesine veikla gali tik asmenys, turintys teisę šioje valstybėje narėje dirbti pagal reglamentuojamą kineziterapeuto profesiją;
- b) nesuteikiama galimybė iš dalies verstis šia profesija ir
- c) dėl to priimančiosios valstybės narės pilietis – kuris kitoje valstybėje narėje (kilmės valstybėje narėje) gavo dokumentą, suteikiantį teisę dirbti šioje valstybėje narėje pagal reglamentuojamą profesiją, susijusią su sveikatos priežiūros paslaugų teikimu (kuris dėl neatitikties <...> direktyvoje <...> nurodytiems reikalavimams neleidžia jam dirbti pagal kineziterapeuto profesiją priimančiojoje valstybėje narėje) – iš dalies versdamas kineziterapeuto profesija priimančiojoje valstybėje narėje visiškai negali vykdyti net dalies prie šios profesijos priskiriamų rūšių veiklos, kurią suinteresuotasis turi teisę vykdyti kilmės valstybėje narėje?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiamas nacionalinės teisės aktas, pagal kurį priimančiosios valstybės narės piliečiui, turinčiam kitos valstybės narės išduotą dokumentą, kaip antai masažuotojo ir gydančio pirtininko kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, leidžiantį jam šioje kitoje valstybėje narėje vykdyti dalį prie kineziterapeuto profesijos priskiriamos veiklos, neleidžiama priimančiojoje valstybėje narėje iš dalies verstis joje reglamentuojama kineziterapeuto profesija.
- 17 Šį klausimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į minėtame Sprendime *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* dėl dalinio profesinių kvalifikacijų pripažinimo suformuluotus principus.
- 18 Šiame sprendime Teisingumo Teismas nagrinėjo klausimą, ar pagal SESV 49 straipsnį draudžiama priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms neleisti iš dalies verstis reglamentuojama profesija, vykdančios vienos ar kelių jai priskiriamų rūšių veiklą.
- 19 Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas priminė, kad pagal EB 49 straipsnio antrą pastraipą įsisteigimo laisve naudojamosi tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo šalies teisės aktuose yra nustatytos jos pačios piliečiams. Remiantis tuo darytina išvada, kad kai teisė imtis tam tikros veiklos ar ja verstis yra reglamentuojama priimančiojoje valstybėje narėje, kitos valstybės narės pilietis, siekiantis verstis šia veikla, iš esmės turi atitikti šio reglamentavimo sąlygas (1995 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Gebhard*, C-55/94, Rink. p. I-4165, 36 punktas).
- 20 Sąlygos, taikomos norint verstis kineziterapeuto profesija, šiuo metu nėra suderintos Sąjungos lygmeniu ir valstybės narės yra kompetentingos nustatyti šias sąlygas, nes direktyva neribojama jų kompetencijos šiuo klausimu. Tačiau valstybės narės turi vykdyti savo kompetenciją šioje srityje laikydamosi Sutartimi garantuojamų pagrindinių laisvių (žr. 2001 m. vasario 1 d. Sprendimo *Mac Quen ir kt.*, C-108/96, Rink. p. I-837, 24 ir 25 punktus bei minėto Sprendimo *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* 28 ir 29 punktus).

- 21 Taigi priimančiosios valstybės narės teisės akta, kuriuo visiškai neleidžiama iš dalies verstis reglamentuojama profesija ir dėl to gali būti ribojamas naudojimas įsisteigimo laisve ar tai daryti gali tapti mažiau patrauklu, galima pateisinti tik su sąlyga, kad jis atitinka privalomus bendrojo intereso pagrindus ir neviršija to, kas būtina juo siekiamam tikslui įgyvendinti.
- 22 Kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinėjamo teisės akto tikslą, reikia nurodyti, jog pastabas pateikusių vyriausybės kaip privalomus bendrojo intereso pagrindus nurodė vartotojų ir sveikatos apsaugą.
- 23 Dėl vartotojų apsaugos reikia pažymėti, jog, žinoma, dalinis profesinių kvalifikacijų pripažinimas iš tikrųjų galėtų suskaidyti reglamentuojamas profesijas valstybėje narėje į skirtingas veiklos rūšis. Dėl to iš esmės kiltų pavojus, jog šioje valstybėje narėje įsikūrusių specialistų paslaugų gavėjai klaidingai suprastų kineziterapeuto profesijai būtinos kvalifikacijos apimtį.
- 24 Tačiau draudimas net iš dalies verstis kineziterapeuto profesija viršija tai, kas būtina vartotojų apsaugos tikslui pasiekti.
- 25 Iš esmės, kaip minėtame Sprendime *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* nurodė Teisingumo Teismas, teisėtas vartotojų apsaugos tikslas gali būti pasiektas mažiau ribojančiomis, nei visiškas draudimas net iš dalies verstis profesija, priemonėmis, pavyzdžiui, įpareigojimu naudotis originaliu profesinę kvalifikaciją patvirtinančiu dokumentu ar mokymų baigimo dokumentu tiek ta kalba, kuria jis suteiktas, ir originalia forma, tiek oficialia priimančiosios valstybės narės kalba (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* 38 punktą).
- 26 Dėl sveikatos apsaugos Čekijos vyriausybė teigia, jog sveikatos apsaugos profesijos patenka į ypač jautrią sritį, o Prancūzijos vyriausybės nuomone, šios profesijos yra specifinės ir negali būti prilyginamos kitoms reglamentuojamoms profesijoms. Tokiam požiūriui, be kita ko, pritaria Italijos vyriausybė, kuri mano, jog nuo sveikatos apsaugos profesijai priskiriamų veiklos rūšių negalima atskirti profesinės veiklos rūšių, nekeltų grėsmės visuomenės sveikatos apsaugai, paslaugų lygiui ir nepakertant paslaugų gavėjų pasitikėjimo atitinkamu mokymų baigimo dokumentu.
- 27 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, jog neabejotinai visuomenės sveikata, apie kurią kalbama, be kita ko, SESV 52 straipsnyje, reikalauja ypatingo apdairumo vertinant jos apsaugai skirtas nacionalines priemones. Kaip teigia Prancūzijos vyriausybė, vien tai, kad viena valstybė narė pasirinko kitokią apsaugos tvarką nei ta, kuri numatyta kitos valstybės narės, neturi reikšmės vertinant šioje srityje priimtų nuostatų būtinumą ir proporcingumą (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Mac Quen ir kt.* 33 ir 34 punktus; 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Gräbner*, C-294/00, Rink. p. I-6515, 46 ir 47 punktus bei 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-141/07, Rink. p. I-6935, 51 punktą).
- 28 Vis dėlto, pirma, reikia pažymėti, jog kineziterapeuto profesija, taigi ir bet kokios kategorijos masažuotojo profesija, patenka ne į medicinos profesijų tikrąją prasme sritį, o į terapijos sritį. Ši sritis, apimanti platų skirtingo pobūdžio veiklos rūšių spektrą, atsižvelgiant į apibrėžtį neturėtų būti pašalinama iš Sąjungos teisės nustatytos reglamentuojamų profesijų tarpusavio pripažinimo sistemos.
- 29 Antra, reikia nurodyti, jog masažuotojui ir gydančiam pirtininkui teikiant paslaugas gavėjui laikomasi sveikatos apsaugos sistemai taikomo ypatingo atidumo reikalavimo. Iš tiesų, kaip, be kita ko, per posėdį nurodė Graikijos vyriausybė, masažuotojo ir gydančio pirtininko paslaugos apima tik gydytojo, o ne masažuotojo pacientui paskirtos terapijos taikymą. Būtent į gydytoją pirmiausia kreipiasi pacientas ir būtent šis vėliau nurodo masažuotojui, kaip techniškai atlikti terapiją. Taigi masažuotoją ir gydančią pirtininką pasirenka tiesiogiai ne pats pacientas ir jis veikia vadovaudamasis ne šio paciento nurodymais; jis skiriamas medicinos profesijos atstovo ir veikia palaikydamas glaudų ryšį su pastaruoju, o tarp jų nustatyti pavaldumo ir bendradarbiavimo santykiai.

- 30 Nors remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog visiškas draudimas net iš dalies verstis kineziterapeuto profesija viršija ne tik tai, kas yra būtina vartotojų apsaugos tikslui pasiekti, bet ir reikalaujamą sveikatos apsaugos lygį, svarbu skirti du toliau nurodytus atvejus.
- 31 Pirmiausia kalbama apie atvejį, kai kilmės valstybėje narėje ir priimančiojoje valstybėje narėje dviejų profesijų panašumo laipsnis yra toks, kad iš esmės jas galima laikyti „panašiomis“ ar net „ta pačia profesija“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2005/36 4 straipsnio 2 dalį. Tokiais atvejais pareiškėjo mokymo spragos, palyginti su reikalaujama mokymu priimančiojoje valstybėje narėje, veiksmingai gali būti pašalintos taikant Direktyvos 2005/36 14 straipsnio 1 dalyje numatytas kompensavimo priemonės, taip užtikrinant suinteresuotojo asmens visapusišką integravimąsi į priimančiosios valstybės narės profesinių santykių sistemą (žr. minėto Sprendimo *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* 34 punktą). Todėl esant tokioms aplinkybėms SESV 49 straipsnis nepažeidžiamas, kai priimančioji valstybė narė neleidžia verstis profesija iš dalies.
- 32 Tačiau antruoju atveju kalbama apie situacijas, kurių neapima Direktyva 2005/36, t. y. kai skirtumai tarp veiklos sričių yra tokie dideli, kad iš tiesų pareiškėjas turi baigti visą mokymų kursą, kad galėtų kitoje valstybėje narėje verstis veikla, kuriai jis turi kvalifikaciją. Vertinant objektyviai, tai yra veiksnys, galintis atgrasyti suinteresuotąjį asmenį priimančiojoje valstybėje narėje verstis šia veikla (žr. minėto Sprendimo *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* 35 punktą). Esant tokioms aplinkybėms SESV 49 straipsnis gali būti pažeistas.
- 33 Pirma, šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos ir ypač teismai turi kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti, kiek suinteresuotojo asmens įgyto mokymo turinys skiriasi nuo reikalaujamo toje valstybėje (žr. minėto Sprendimo *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* 36 punktą).
- 34 Antra, Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, jog vienas iš lemiamų veiksnių, kurių išnagrinėti nacionalinės institucijos turi pirmiausia, yra tas, ar profesinę veiklą, kuria suinteresuotasis nori verstis priimančiojoje valstybėje narėje, galima objektyviai atskirti nuo veiklos rūšių, priskiriamų prie atitinkamos profesijos šioje valstybėje, viseto, o galimybė verstis šia veikla savarankiškai ar autonomiškai valstybėje narėje, kurioje buvo įgyta nagrinėjama profesinė kvalifikacija, šiuo atveju laikytina gaire. Jeigu taip būtų, reiktų nuspręsti, kad atgrasomasis poveikis dėl nesuteikiamos bet kokios atitinkamos profesinės kvalifikacijos dalinio pripažinimo galimybės yra per didelis, kad jį būtų galima atsverti baimė dėl galimos grėsmės paslaugų gavėjų teisėms (žr. minėto Sprendimo *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos* 37 ir 38 punktus).
- 35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, jog juo draudžiamas nacionalinės teisės aktas, pagal kurį priimančiosios valstybės narės piliečiui, turinčiam kitos valstybės narės išduotą dokumentą, kaip antai masažuotojo ir gydančio pirtininko kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, leidžiantį jam šioje kitoje valstybėje narėje vykdyti dalį prie kineziterapeuto profesijos priskiriamos veiklos, neleidžiama priimančiojoje valstybėje narėje iš dalies verstis joje reglamentuojama kineziterapeuto profesija, kai veiklos sritys yra tokios skirtingos, jog tam, kad būtų galima verstis kineziterapeuto profesija, iš esmės reikia baigti visą mokymų kursą. Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar tai yra šis atvejis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiamas nacionalinės teisės aktas, pagal kurį priimančiosios valstybės narės piliečiui, turinčiam kitos valstybės narės išduotą dokumentą, kaip antai masažuotojo ir gydančio pirtininko kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, leidžiantį jam šioje kitoje valstybėje narėje vykdyti dalį prie kineziterapeuto profesijos priskiriamos veiklos, neleidžiama priimančiojoje valstybėje narėje iš dalies verstis joje reglamentuojama kineziterapeuto profesija, kai veiklos sritys yra tokios skirtingos, jog tam, kad būtų galima užsiimti kineziterapeuto profesija, iš esmės reikia baigti visą mokymų kursą. Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar tai yra šis atvejis.

Parašai.